

Lifelong Learning Programme

SUNT O FATĂ FRUMUȘICĂ

La chanson proprement dite

La chanson proprement dite est le genre le plus riche et le plus varié. Elle est largement répandue et chantée lors des plus diverses occasions. Elle a une forme strophique qui comprend les strophes proprement dites et un refrain. La thématique du texte poétique est elle aussi diversifiée : l'amour, la joie de vivre, la révolte, la misère des gens simples, les travaux agricoles etc.

Sunt o fată frumușică est une chanson dont les vers parlent d'une jeune fille très belle et courtisée par tous les jeunes hommes.

Sunt o fată, sunt o fată frumușică
Și de fel mi-s mărunțică, măi, măi
Mor flăcăii după mine,
Și eu cred c-așa-i mai bine.
Nici nu sunt pre-naltă tare,
Nu știu lor ce li se pare.

Dară mie, dară mie nici nu-mi pasă,
Că eu sunt cea mai aleasă, măi, măi.
Seara când ies în pridvor,
Nu pot sta de ochii lor,
Și cu toți mă necăjesc,
Că nu vreau să le vorbesc.

Dimineța, dimineța când mă scol,
Nu pot sta de ochii lor, măi, măi.
Nu știu cum să fac să scap,
Că eu de rușine tac,
La apă nu mă mai duc,
Să nu dau de vreun bucluc.

Cântecul propriu-zis

Cântecul propriu-zis este genul cel mai bogat și mai variat, larg răspândit și cântat cu cele mai diverse ocazii. Are o formă strofică compusă din strofele propriu-zise și refrain. Tematica textului poetic este diversă: dragoste, bucurie de a trăi, revoltă, necazurile oamenilor simpli, muncile agricole etc.

Sunt o fată frumușică este un cântec ale cărui versuri vorbesc despre o tânără frumoasă curtată de toți băieții.

Sunt o fată frumușică

Sunt o fată, sunt o fată frumușică
Și de fel mi-s mărunțică, măi, măi
Mor flăcăii după mine,
Și eu cred c-așa-i mai bine.
Nici nu sunt pre-naltă tare,
Nu știu lor ce li se pare.

1. Dară mie, dară mie nici nu-mi pasă
Că eu sunt cea mai aleasă, măi, măi
Seara când ies în pridvor
Nu pot sta de ochii lor
Și cu toți mă necăjesc
Că nu vreau să le vorbesc.

2. Dimineța, dimineța când mă scol
Nu pot sta de ochii lor, măi, măi
Nu știu cum să fac să scap
Că eu de rușine tac
La apă nu mă mai duc
Să nu dau de vreun bucluc.

